

روزی 30 هزار کلمه با فرزندتان حرف بزنید

روشی که شما با کوچولوی‌تان صحبت می‌کنید در نحوه رشد زبانی او تاثیر بسزایی دارد و حتی می‌تواند ضریب هوشی او را هم تحت تاثیر قرار دهد.

سلامت نیوز : روشی که شما با کوچولوی‌تان صحبت می‌کنید در نحوه رشد زبانی او تاثیر بسزایی دارد و حتی می‌تواند ضریب هوشی او را هم تحت تاثیر قرار دهد.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از سیب سبز ؛ یکی از نگرانی‌های هر مادری بعد از به دنیا آمدن فرزندش این است که تا وقتی نوزاد بخواهد حرف بزند چطور باید بفهمد چه چیز لازم دارد و چه می‌خواهد. در ضمن نگرانی بعدی این است که چطور قرار است کوچولو مثل بزرگ‌ترها حرف زدن یاد بگیرد. همه اینها می‌تواند به راحتی هر پدر و مادری را نگران کند اما نکته مهم آن است که والدین سعی کنند با کودک ارتباط کلامی داشته باشند.

ایده‌آل‌ترین حالت ممکن این است که والدین روزانه 30 هزار کلمه در ارتباط با کودک استفاده کنند. در حقیقت مطالعات مختلف نشان داده است تعداد لغاتی که در حرف زدن با کودک استفاده می‌شود رابطه مستقیم با افزایش ضریب هوشی کودک دارد. در این مطلب با بعضی روش‌های موثر برای صحبت با کودک بیشتر آشنا شوید.

بگویند و تکرار کنید

ممکن است برای‌تان کسل‌کننده باشد اما تکرار برای کودک‌تان لذت‌بخش است. شنیدن چندباره یک کلمه در تقویت مسیر ارتباطی صدا و معنا در مغز کودک موثر است. تکرار همچنین باعث می‌شود او دنبال معنای آن به حافظه‌اش رجوع کند و آن را در ذهنش ثبت کند. تا یک سالگی کودک شما اغلب اصوات لازم را می‌داند اما نمی‌داند چه موقع باید از آنها استفاده کند. تکرار به او کمک می‌کند بتواند این وظیفه را به درستی انجام دهد.

از زبان اشاره استفاده کنید

برخی والدین فکر می‌کنند اگر با اشاره با کودک‌شان صحبت کنند او هیچ وقت انگیزه‌ای برای حرف زدن پیدا نمی‌کند اما مطالعات نشان داده کودکانی که اشاره‌ها را یاد می‌گیرند زودتر حروف صداها را می‌آموزند و به حرف می‌افتند.

داستان تعریف کنید

برای کارهای روزانه تشریفات داشته باشید؛ پوشک عوض کردن، غذا خوردن، حمام کردن، لباس پوشاندن، خوابیدن تا با کودک‌تان ارتباط بگیرید. با توصیف کاری که برای آنها انجام می‌دهید و توصیه‌هایی که در کنجکاوی و عکس‌العمل‌هایش دارید می‌توانید 30 هزار کلمه در روز حرف بزنید.

دنبال بهانه‌ای برای صحبت کردن بگردید

هر وقت دیدید کودک‌تان زل زده به شما یا یکی از وسایل موجود در خانه یا حرکات بدن یا صدای عجیب و غریب درمی‌آورد فرصت را غنیمت بشمارید و مکالمه را شروع کنید. مثلا وقتی کودک‌تان به نحوه درست کردن شیرش توسط شما نگاه می‌کند، به او بگویید «می‌بینم که داری به من نگاه می‌کنی! می‌خواهی بدونی دارم چیکار می‌کنم؟ دارم شیرت رو آماده می‌کنم. فکر کنم گرسنه‌ای.»

اینها را به یاد داشته باشید

الگوها را دنبال کنید: کلا ما 2 نوع والدین داریم والدین « کمک‌کننده» که اجازه می‌دهند کودک مکالمه و فعالیت‌ها را هدایت کند و نوع دوم، والدین « دستوری» که اسباب‌بازی‌هایی را برای بازی کودک انتخاب و موضوع مکالمه را مشخص می‌کنند. بهتر است بدانید که والدین کمک‌کننده در بهبود زبان کودک خود تاثیر بیشتری دارند.

نوبتی صحبت کنید: وقتی فرصت حرف زدن به کوچولوی تان را می‌دهید ضمن آنکه به او احترام می‌گذارید، می‌آموزید که چطور یک مکالمه دو طرفه داشته باشید. این کار را از روز تولد می‌توانید انجام دهید؛ خیلی زودتر از آنکه کودک کلمه‌ای بیاموزد. بعد از آنکه با او صحبت کردید مکث کوتاهی انجام دهید و منتظر جواب باشید. به مرور زمان او می‌فهمد که این زمان شانس است که او برای دادن پاسخ خواهد داشت.

مادرانه با او صحبت کنید: حالت سرزنده حرف زدن با کودک بسیار جالب است. تحقیقات نشان داده است کودکان دوست دارند با زبان خودشان با آنها صحبت شود. در این روش ساختار زبانی و دامنه لغات بهتری پیدا می‌کنند اما حواستان باشد که بین 18 ماه تا 2 سال و نیم کودک این نوع حرف زدن را ترک کنید چون ممکن است لحن آرام و پراغراق شما را تقلید کند.

بگذارید تقاضا کند

این کار را قبل از اینکه او به حرف زدن بیفتد هم می‌توانید انجام دهید. وقتی کودک شما موزی را که برایش خرد کردید خورد و شما احساس کردید که او باز هم موز می‌خواهد بدون آنکه ناخودآگاه مقداری در بشقابش بگذارید صبر کنید تا بسته به سن و سطح زبانش اشاره یا علامتی از او بگیرید یا به سادگی سؤال کنید «بازم موز می‌خوای؟» به جای اینکه همه چیز را آماده کنید، به کودک فرصت دهید درباره آنچه می‌خواهد از شما تقاضا کند.

5 اشتباه زبانی

همه والدین با وجود تمام مهارتی که در زمینه‌های مختلف دارند گاهی اشتباه می‌کنند. اینها بعضی از مهم‌ترین اشتباهات است:

شما با کودک صحبت می‌کنید: بیشتر افراد شنوندگان خوبی نیستند. در حقیقت برخی محققان متوجه شده‌اند که بیشتر والدین اولین کلمه‌ای که کودک ادا می‌کند را به یاد نمی‌آورند. طبیعی است که درست صحبت نکردن کودک این کار را آسان می‌کند اما تامل کردن و شنیدن همان چیزهای نامشخصی که کودک ادا می‌کند به شما کمک می‌کند آنچه او می‌خواهد را بفهمید. مثلا وقتی می‌گوید شی می‌دانید که شیر می‌خواهد.

تاکید بر کلمات: این کاری است که نباید انجام دهید. کودک به توپ رسیده است و می‌گوید اووه اما والدین توپ را از او دور می‌کنند: بگو توپ. کودک در حالی که عصبانی شده: اه. والدین هنوز توپ را دور نگه داشته‌اند: اگه توپ رو می‌خوای بگو توپ. کودک: دووووووب

تصحیح می‌کنید: تا به حال برای تان پیش آمده در حال حرف زدن باشید یک نفر وسط حرف تان بپرد و شما را تصحیح کند؟ این کاملا می‌تواند رشته کلام را از دست شما خارج کند به گونه‌ای که دیگر نخواهید صحبت کنید. این کار را نباید با کودک انجام دهید حتی اگر کلمه‌ای را اشتباه بگوید. زمانی که می‌خواهید به او پاسخ دهید کلمه درست را ادا کنید.

مدام از لحن بچگانه استفاده می‌کنید: وظیفه شما این است که درست صحبت کنید و بچگانه حرف زدن می‌تواند بدترین راهنما باشد. بچگانه حرف زدن با مادرانه حرف زدن فرق می‌کند اگر کودک می‌گوید: «دوپ می‌خوام» والدین می‌گویند: «بیا اینم دوپ» اما والدینی که مادرانه حرف می‌زنند می‌گویند «توپت رو می‌خوای؟!«

زیاد حرف می‌زنید: کودک را به پارک می‌برید و مدام با او حرف می‌زنید؛ این درخته، بگو درخت، اینها برگه و رنگشون سبزه، کبوترها رو ببین، اونا دونه می‌خورن. او احساس می‌کند همه 30 هزار کلمه‌ای را که باید در روز می‌شنید در عرض یک ساعت دارد می‌شنود. این روش غلط است و نباید استفاده شود.